

[Sneum.]

enkelte Professorer, hvoraf adskillige jo har holdt Gæsteforelæsninger i Aarhus. Det kan ogsaa siges, at Aarhus Universitet staar i det bedste Forhold til de andre Universiteter i Norden, i Særdeleshed til Universitetet i Göteborg, og man bidrager fra vort Universitets Side paa bedste Maade til at udvikle et godt Samarbejde mellem de nordiske Lande.

Under Behandlingen for 5—6 Aarhus siden af den første Lov angaaende Aarhus Universitet beskæftigede man sig en Del med de studerendes Forhold, og det er jo ogsaa et meget betydningsfuldt Spørgsmaal. I Aarhus har man gjort et stort Arbejde for at skaffe Boliger til ubemidlede studerende, og der er i Dag Kollegieplads til 125. Hver tredje eller fjerde studerende i Aarhus kan altsaa for Tiden bo paa Kollegierne, medens der her i København kun er Kollegieplads til hver tolvte studerende. Midlerne til Kollegiebygningen er fremskaffet ved Indsamling af Portioner paa 5 000 Kr. for et Værelse, og adskillige Købstadkommuner Landet over har vist Interesse for denne Sag og tegnet sig for et eller to Værelser til ubemidlede studerende fra deres egen By. Det var os en stor Glæde, da vi fik Meddelelse om, at ogsaa Københavns Kommune tegnede sig for et Par Værelser, men fremhæves skal det især, at mange private Folk og Erhvervsvirksomheder baade i Aarhus og ud over Landet har udvist en storstilet Offervillighed ved denne Indsamling; uden denne Støtte vilde det have været umuligt at opføre de to sidste Kollegier. Der er stor Trang til Boliger for ubemidlede studerende. Vi vil fortsætte med at bygge, og vi haaber paa vedvarende Støtte og Velvilje. Den studerende Ungdom — det gælder den, der forbereder sig ved en teknisk Skole, en Handelsskole, et Seminarium eller et Universitet — er ligesom Ungdommen i Almindelighed i vore Dage ikke godt stillet i økonomisk Henseende, ja, mange knuges ligefrem af Fattigdom, og derfor bør vi tage os af denne Sag. Der er sikkert ikke megen Ære at vinde ved at yde Støtte til dette Formaal, men i de unges Sind vil i alt Fald Mindet om den gode Giver aldrig udslettes.

I det foreliggende Lovforslag findes intet revolutionerende. Det er efter min

Opfattelse klart og overskueligt, og i de udførlige Bemærkninger er der gjort Rede for de Ændringer, som Udviklingen siden 1931 har gjort nødvendige. Det er derfor unødvendigt at gaa i Detailler med at forklare de enkelte Paragraffer. Man kan vel sige, at Aarhus Universitet efter Forslaget faar en mere selvstændig Stilling end efter Bestemmelserne fra 1931, og det er jo kun naturligt, da der nu findes en betydelig Lærerstab i Aarhus, og da Universitetet paa flere Omraader har faaet Eksamensret. Den Myndighed, der efter § 1 er lagt i Undervisningsministerens Haand, finder vi rimelig, og der er heller ingen Tvivl om, at den vil blive brugt til alle Parterers Tilfredshed.

I Loven af 1931 siges der, at Lærerforsamlingen er berettiget til at udtale sig til Ministeren angaaende Spørgsmaal vedrørende Undervisningen og dens Udvidelse samt Ansættelse af nye Lærerkrafter. I det foreliggende Lovforslag hedder det i § 6, at Lærerforsamlingen skal høres i alle saadanne Spørgsmaal, og det finder jeg ogsaa er rigtigt. Bestemmelsen maa opfattes som en Indrømmelse til og Anerkendelse af Aarhus Universitets Lærerforsamling, en Anerkendelse, som maa siges at være fuldt ud berettiget.

Det foreliggende Lovforslag er ikke af økonomisk Art, og der er ingen Statsudgifter forbundet med det. Jeg vil dog ikke undlade at pege paa, at der for Universitetet og dets Lærere er et økonomisk Spørgsmaal, som man gerne vilde have løst engang inden alt for længe. Det er Lærernes Anciennitets- og Pensionsforhold, som endnu ikke er bragt helt i Orden. Anciennitets-spørgsmaalet vil jo nu blive taget op til Overvejelse i Undervisningsministeriet, da der er blevet ansat en af Aarhus Universitets Lærere ved Københavns Universitet, og Pensionsforholdene vil antagelig blive taget frem til Behandling i samme Forbindelse. Jeg erkender, at disse Spørgsmaal kan ordnes paa anden Maade end ved dette Lovforslag eller ved særlig Lov, og da jeg er vidende om, at man paa rette Sted er inde i Overvejelser angaaende disse Ting, er det ikke min Hensigt at rejse nogen Debat her. Jeg skal kun henstille, at man tager med Velvilje mod de ret beskedne Krav, som dog for den enkelte Universitetslærer betyder ganske overordentlig meget. Fra